

ringens opfattelse? Eller er det, som statsministeren sagde, at man vil følge den østrigske regering nøje? Det hænger jo ikke sammen med det, formandskabet siger.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Nu har statsministeren og den socialdemokratiske ordfører redegjort for, hvorfor regeringen er gået med til at indføre de sanktioner mod Østrig, men jeg har ikke hørt den rigtige begrundelse, for når man går med til en så alvorlig ting som indførelse af sanktioner mod et land, må man jo forholde sig til kendsgerningerne. Jeg vil prøve at læse op af regeringsprogrammet, som de to partier er enige om i Østrig:

»Forbundsregeringen står inde for respekt, tolerance og forståelse for mennesker uanset deres religion og verdensanskuelse. Forbundsregeringen i Østrig arbejder imod fremmedhad, racisme og dets udfoldelse . . .«. Jeg kunne blive ved, og jeg kan også give statsministeren en kopi af hele handlingsprogrammet.

Som jeg læser det, er det nøjagtig det samme, som vi alle sammen står for her i dette Ting, så hvorfor skal der så indføres sanktioner? Det vil jeg gerne have et helt konkret svar på.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Nu hørte vi i går statsministerens bemærkninger om, at statsministeren ikke mente, at han var blevet udstyret med en næse af Det Udenrigspolitiske Nævn, men læser man Jyllands-Postens forside i dag, kan man se, at en af landets fremmeste statsforfatningsekspertter, Jens Peter Christensen, siger:

»Formuleringen er svær at læse på anden måde, end at et enigt nævn mener, at statsministeren overtrådte grundloven.«

Jeg kunne derfor godt tænke mig at spørge Socialdemokratiets ordfører, hvordan ordføreren betragter beretningen og de formuleringer, der er i beretningen, set i lyset af Jens Peter Christensens bemærkninger på forsiden af Jyllands-Posten i dag.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Til hr. Per Stig Møller kan jeg kun sige, at kommunistiske regimer som dem, vi har været vidne til, er lige så skræmmende for Socialdemo-

kratiet, som de er for Det Konservative Folkeparti, så jeg tror, vi har helt den samme opfattelse her.

Med hensyn til aktionen kan jeg kun henvise til mine bemærkninger og sige, at sanktionerne i første omgang var rettet mod forhandlingen om at etablere en konservativt ledet østrigsk regering på dette parlamentariske grundlag; det ville få konsekvenser. Og med hensyn til at straffe er det selvfølgelig sådan, som jeg prøvede at sige i min indledning, at vi vil bedømme Østrig. Østrig skal følges meget nøje, synes vi i den socialdemokratiske gruppe, og vi skal se, hvordan man stiller sig til f.eks. det primære spørgsmål, som bliver den største prøve for den østrigske regering, nemlig udvidelsen. Det bliver virkelig en hård prøve, for i øjeblikket er det, Haiders parti har vundet valg og stemmer og mandater på, at der skal lukkes af. Derfor vil det være en prøvesten for os, når vi kan se, hvordan den østrigske regering håndterer den sag.

Jeg vil gentage med hensyn til EU's aktion: Socialdemokratiet, den socialdemokratiske folketingsgruppe, har hele tiden haft den opfattelse, at der ikke på noget tidspunkt har været tale om en EU-aktion, men at aktionen er en koordination af fælles synspunkter hos regeringsledere fra 14 lande. Det har stået klart for den socialdemokratiske folketingsgruppe hele tiden. Der er nogle, der har skabt forvirring, men jeg tror ikke, det tjener noget fornuftigt formål, specielt ikke at Det Konservative Folkeparti spreder usikkerhed om denne sammenhæng. . . . Undskyld, jeg glemte fru Ulla Tørnæs. Jeg beklager meget, og jeg vil gerne besvare spørgsmålet.

I den socialdemokratiske folketingsgruppe står vi bag denne beretning, og i beretningen siges det klart og tydeligt, at spørgsmålet, om der skulle indføres sanktioner, klart falder inden for § 19, stk. 3. Det tilslutter vi os, og længere er den historie ikke. Samtidig må vi sige, at partiledere er blevet konsulteret og har givet statsministeren opbakning til, at han kunne håndtere sagen sådan, som han havde bedt om. Han har fået den opbakning, som han i den situation havde brug for, og derfor er der efter vores opfattelse ikke mere at diskutere i denne sag. Beretningen står for det, den står for. Det er vi godt tilfredse med, og jeg tror også, fru Ulla Tørnæs er godt tjent med at holde sig til beretningens ordlyd.